

РЕШЕНИЕ

№ 2060

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2063** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 46, ал. 3 във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на К. Х. М., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], вх. Б, ет. 8, ап. 46 срещу Решение № 2153-15-38/27.01.2023 г. на Директора на ТП на НОИ - Пловдив, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ в ТП на НОИ – Пловдив (съгласно Заповед № 4163 от 16.11.2022 г. –л.15/), с което е разпоредено К. Х. М. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 27.01.2020 г. до 01.04.2020 г. в размер на 3333.41 лева, от които 2601.97 лв. (главница) и 731.44 лв. (дължима лихва) от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на процесното разпореждане.

В жалбата са изложени доводи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и необоснованост. Посочено е, че в обжалваното решение и в предхождащото го разпореждане, административните органи не са установили релевантните за спора факти, което е в противоречие с чл. 35 от АПК и чл. 36, ал. 1 и, ал. 3 от АПК, което е основание за незаконосъобразност на същите. Също така се отбелязва, че жалбоподателя в качеството на служител на

„МЕДИМЕКС КО“ ЕООД реално е полагал труд на база сключен договор, но в периодите от 22.01.2020г. до 05.03.2020г. и от 24.03.2020г. до 06.04.2020г. е бил в болнични и реално не е полагал труд, което е видно от приложените към делото болнични листове. Моли се за отмяна на обжалваното Решение № 2153-15-38/27.01.2023 г. на Директора на ТП на НОИ – Пловдив /с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ в ТП на НОИ – Пловдив/ Не се претендират разноски. В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично и моли съда да отмени оспорения акт.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ - Пловдив, чрез пълномощника юрисконсулт М. А., в съдебно заседание и представена писмена защита, изразява становище за неоснователност на жалбата като моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София- град, 60 състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на акта в оспорената му част във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, приема за установено следното:

К. Х. М. упражнява трудова дейност към периода - 22.01.2020 г. – 06.04.2020 г., за което има сключени трудови договори с осигурителите “НИПЕКС ШУС” ЕООД, ЕИК[ЕИК] и “МЕДИМЕКС КО” ЕООД. ЕИК[ЕИК].

В ТП на НОИ - Пловдив, от осигурителя “НИПЕКС ШУС” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за К. Х. М., са представени Удостоверения по образец съгласно приложение №9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение към следните болнични листове:

-№ Е. (първичен) с период на временна неработоспособност от 22.01.2020 г. до 04.02.2020 г. вкл. На 10.02.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 5 работни дни от месец 01/2020 г. в размер на 391.57 лв. и за 2 работни дни от месец 02/2020 г. в размер на 156.63 лв.;

-№ Е. (продължение) с период на временна неработоспособност от 05.02.2020 г. до 05.03.2020 г. вкл. На 04.03.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 18 работни дни от месец 02/2020 г. в размер на 1409.67 лв. и на 11.03.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 3 работни дни от месец 03/2020 г. в размер на 234.94 лв.;

-№ Е. (първичен) с период на временна неработоспособност от 24.03.2020 г. до 06.04.2020 г. вкл. На 13.04.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 3 работни дни от месец 03/2020 г. в размер на 244.14 лв. и за 4 работни дни от месец 04/2020 г. в размер на 325.52 лв.

По данни от информационната система на НОИ, към деня на настъпване на временната неработоспособност - 22.01.2020 г. и 24.03.2020 г., г-н М. е осигурен на две основания. Лицето има сключени трудови договори с осигурителите “НИПЕКС

ШУС" ЕООД, ЕЖ[ЕИК] и "МЕДИМЕКС КО" ЕООД, ЕЖ[ЕИК].

От справка в Регистъра на осигурените лица за г-н М. от осигурителя "МЕДИМЕКС КО" ЕООД с декларация образец №1 е подадена следната информация:

За месец 01/2020 г.:

- в т. 16.1 - 22 отработени дни с осигурителни вноски;
- в т. 16А и т. 16.2 - няма отразени дни във временна неработоспособност;
- в т. 21 - осигурителен доход, върху който се дължат осигурителни вноски - 1115.0 лв.

За месец 02/2020 г.:

- в т. 16.1 - 20 отработени дни с осигурителни вноски;
- в т. 16А и т. 16.2 - няма отразени дни във временна неработоспособност;
- в т. 21 - осигурителен доход, върху който се дължат осигурителни вноски - 1115.0 лв.

За месец 03/2020 г.:

- в т. 16.1 - 21 отработени дни с осигурителни вноски;
- в т. 16А и т. 16.2 - няма отразени дни във временна неработоспособност;
- в т. 21 - осигурителен доход, върху който се дължат осигурителни вноски - 1115.0 лв.

За месец 04/2020 г.:

- в т.14 - ден, в който осигуряването е прекратено - 01.04.2020 г.
- в т.16.1 - отработени и други дни с осигурителни вноски - 1 отработен ден в осигуряване;
- в т.16А и т. 16.2 - няма отразени дни във временна неработоспособност;
- в т.21 - осигурителен доход, върху който се дължат осигурителни вноски - 55.75 лв.

На осигурителя "МЕДИМЕКС КО" ЕООД, ЕЖ[ЕИК] е извършена проверка от контролен орган на ТП на НОИ - Пловдив, която е приключена с Констативен протокол №КП-5-15-00757344\20.05.2020 г. От проверката се установява, че подадените данни от "МЕДИМЕКС КО" ЕООД с декларация № 1 за лицето К. Х. М. са коректни, като същият е извършвал трудова дейност при посочения осигурител и

всички трудови възнаграждения му са изплатени.

Установено е, че г-н М. е осигурен по реда на чл. 4, ал. 1 от КСО - лица, подлежащи на задължително осигуряване за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица.

Съгласно справка за представени болнични листове в Електронния регистър на болничните листове и решения по обжалването им за периодите от 22.01.2020 г. до 04.02.2020 г. вкл., от 05.02.2020 г. до 05.03.2020 г. вкл. и от 24.03.2020 г. до 06.04.2020 г. вкл. на К. Х. М. е издаден само по един болничен лист за представяне пред осигурителя "НИПЕКС ШУС" ЕООД.

От данните по делото се установява, че цитираните болнични листове не са представени пред "МЕДИМЕКС КО" ЕООД.

С Разпореждане № РВ-3-15-01248840/12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив, на основание чл. 114, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), е разпоредено К. Х. М. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 27.01.2020 г. до 01.04.2020 г. в размер на 3333.41 лева, от които 2601.97 лв. (главница) и 731.44 лв. (дължима лихва) от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на оспореното в настоящото производство разпореждане.

С жалба с вх. № 1012-15-3 от 05.01.2023 г. в ТП на НОИ - Пловдив, г-н М. възразява в законоустановения срок, на основание чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "д" от КСО, срещу Разпореждане № РВ-3-15-01248840И2.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив, като посочва, че в качеството си на служител на "МЕДИМЕКС КО" ЕООД е полагал труд въз основа на сключен трудов договор, а в периодите от 22.01.2020 г. до 05.03.2020 г. и от 24.03.2020 г. до 06.04.2020 г. е бил във временна неработоспособност и не е работил. Твърди, че своевременно по надлежния ред и в срок е представил болничните си листове в дружеството.

Предвид изложеното, г-н М. счита за неоснователно искането за възстановяване на посочената сума в Разпореждане № РВ-3-15-01248840/12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив и желае същото да бъде отменено.

При така изложената фактическа обстановка и поради факта, че не са представени други доказателства пред решаващият орган е издадено и процесното Решение № 2153-15-38/27.01.2023 г. на Директора на ТП на НОИ - Пловдив, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване.

За да обоснове процесния акт административния орган е приел, че на основание чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Изложил е, че съгласно чл. 46, ал. 3 от КСО, парично обезщетение за временна неработоспособност и за бременност и раждане не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.

Съгласно чл. 31, ал. 4 от НПОПДОО, паричните обезщетения на лица, които към деня на настъпване на съответния риск са осигурени за общо заболяване и майчинство и/или трудова злополука и професионална болест по повече от едно правоотношение/основание за осигуряване, се изплащат поотделно по всяко от правоотношенията или за всяко от основанията.

Посочил е, че дневният размер на паричното обезщетение при подневно отчитане на работното време се разпределя за всяко от основанията за осигуряване в пропорция, като критерият за нея е продължителността на дневното работно време в часове, определена в трудовия договор на лицето.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза на осигурените лица, които работят при повече от един работодател/осигурител, се издава повече от един екземпляр на болничния лист за представяне пред всеки от тях. В графа "бележки" на болничния лист се изписва броят на работодателите или осигурителите, за които е издаден.

Изложил е мотиви, че съгласно чл. 9, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза, болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. Не се допуска издаване на болничен лист, в който датата на започването на отпуска е по-късна от датата на издаването му, а съгласно чл. 9, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза осигуреният е длъжен да представи болничния лист или да уведоми работодателя / осигурителя до два дни от издаването му.

В тази връзка предназначението на паричните обезщетения от фондовете на държавното обществено осигуряване, регламентирани в КСО, е да заместят доходите на осигурените лица по времето, когато поради настъпване на определени фактически обстоятелства те не са в състояние да упражняват трудова дейност, т.е. паричното обезщетение в случая компенсира липсата на възнаграждение за положен труд. Получаването на трудово възнаграждение от г-н М. по трудов договор с "МЕДИМЕКС КО" ЕООД изключва правото на парично обезщетение за временна неработоспособност, което с оглед на посоченото по-горе се явява недобросъвестно получено.

Предвид изложеното, на основание чл. 114, ал. 1 и 3 от КСО, е постановено Разпореждане № РВ-3-15-01248840\12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по

разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив за възстановяване на недобросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност, както следва: - по болничен лист № Е. за периода от 22.01.2020 г. до 04.02.2020 г. вкл. в размер на 548.20 лв., тъй като е упражнявал трудова дейност при осигурителя "МЕДИМЕКС КО" ; - по болничен лист № Е. за периода от 05.02.2020 г. до 05.03.2020 г. вкл., в размер на 1644.61 лв., тъй като е упражнявал трудова дейност при осигурителя "МЕДИМЕКС КО" ЕООД; - по болничен лист № Е. за периода от 24.03.2020 г. до 06.04.2020 г. вкл., в размер на 325.52 лв., тъй като е упражнявал трудова дейност до 01.04.2020 г. вкл. при осигурителя "МЕДИМЕКС КО" ЕООД, а за периода от 02.04.2020 г. до 06.04.2020 г. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност на 100 % (244.14 лв.), вместо полагащата му се пропорционална част (83.64 лв.) на основание чл. 31, ал. 4 от НПОПДОО.

От доказателствата събрани в хода на административното производство е прието, че лицето, знаейки, че полага труд при двама работодатели и не уведомява органа на медицинската експертиза за този факт, като представя болнични листове само на един от тях, а по отношение на другия предприема действие за изпълнение на трудовите си задължения и получава трудово възнаграждение за това, не следва да бъде възприето като добросъвестно.

Горния извод е наложен и от извършената проверка, за която е издаден Констативен протокол № КП-5-15- 00757344/20.05.2020 г., от която контролният орган на ТП на НОИ - Пловдив е констатирал, че през визирания период в разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив, лицето К. Х. М. е извършвал трудова дейност, за което са му изплатени всички трудови възнаграждения.

Предвид посочено по-горе, решаващият орган е приел, че Разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди изцяло.

В хода на съдебното производство е приета представената административна преписка. Въпреки дадената на жалбоподателя възможност, същият не е представил по делото нови доказателства, които да установяват различа от установената фактическа обстановка, съответно опровергаващи констатациите на административния орган.

По правото:

С оглед така установената фактическа обстановка, Административен съд съд С.-град, в настоящия съдебен състав, намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, за което индивидуалния административен акт има неблагоприятни правни последици, след изчерпване на административния ред за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното решение на директора на ТП на НОИ - Пловдив представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 154, ал. 2, т. 1 от АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК. С оглед нормата на чл. 168, ал. 2 от АПК съдът следва да извърши проерка на всички обстоятелства в посочената по-горе правна норма и не следва да се ограничава само досежно направените от жалбоподателя оплаквания. При проверката съдът следва да прецени актът е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са административнопроизводствените правила, материалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението, предмет на настоящия съдебен контрол, е издадено от компетентен орган - директора на ТП на НОИ - Пловдив, с оглед изричната разпоредба на чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "е" от КСО и въз основа на Заповед № 4163/16.11.2022г. на Управителя на НОИ. Също така между страните не се спори, че издателят на процесния акт е заемал длъжността директор на ТП на НОИ - Пловдив. Може да се направи извода, че индивидуалният административен акт е издаден от компетентен орган. Съответно потвърденото от органа Разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив, е издадено също от компетентен орган.

По своето съдържание процесното решение отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, приложим с оглед разпоредбата на чл. 117, ал 5 от КСО, като в него са изложени фактическите установявания и правни изводи от страна на органа.

При издаване на разпореждането административният орган е спазил административноправните разпоредби на КСО и АПК и не се установява нарушение на чл. 35 от АПК.

Директорът на ТП на НОИ-Пловдив е спазил предвидените в КСО и АПК административнопроизводствените правила като се е произнесъл по допустима жалба и е осъществил цялостен контрол върху обжалваното разпореждане по административен ред. Установил е нови фактически обстоятелства и се е произнесъл по съществуващото на спора.

Настоящият съдебен състав счита, че при издаване на оспореното решение са спазени и материалноправните разпоредби на КСО. Правилен е изводът на административния орган, че с чл. 8, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза (НМЕ) е установено, че на осигурените лица, които работят при повече от един работодател/осигурител, се издава повече от един екземпляр на болничен лист за представяне на всеки един от тях. В разглеждания случай, К. М., като не е уведомил втория си работодател – “МЕДИМЕКС КО” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за следните следните болнични листове:

-№ Е. (първичен) с период на временна неработоспособност от 22.01.2020 г. до 04.02.2020 г. вкл. На 10.02.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 5 работни дни от месец 01/2020 г. в размер на 391.57 лв. и за 2 работни дни от месец 02/2020 г. в размер на 156.63 лв.;

-№ Е. (продължение) с период на временна неработоспособност от 05.02.2020 г. до 05.03.2020 г. вкл. На 04.03.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 18 работни дни от месец 02/2020 г. в размер на 1409.67 лв. и на 11.03.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 3 работни дни от месец 03/2020 г. в размер на 234.94 лв.;

-№ Е. (първичен) с период на временна неработоспособност от 24.03.2020 г. до 06.04.2020 г. вкл. На 13.04.2020 г. е изплатено парично обезщетение за 3 работни дни от месец 03/2020 г. в размер на 244.14 лв. и за 4 работни дни от месец 04/2020 г. в размер на 325.52 лв.

е нарушил разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НМЕ, което обуславя и недобросъвестността МУ, както и че с тези си действия/бездействия е довело до приложение на чл. 46, ал. 3 от КСО. Текстът на последната норма гласи, че парично обезщетение за временна неработоспособност и за бременност и раждане не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравите органи. Лекуващият лекар и/или лекарската консултативна комисия не могат да изпълняват задължението си по чл. 8, ал. 1 от НМЕ, без да бъдат уведомени от лицето, че същото полага труд при повече от един работодател. Лице, което знае, че полага труд при двама работодатели и не уведомява лекуващия лекар и/или лекарската комисия и представя болнични листове само пред един от работодателите, не следва да бъде възприето като добросъвестно лице. Не може да не осъзнава, че когато е временно неработоспособно едно лице, то е и за двамата работодатели.

Предназначението на паричните обезщетения от фондовете на държавното обществено осигуряване, регламентирани в КСО, е да заместят доходите на осигурените лица по времето, когато поради настъпване на определени фактически обстоятелства те не са в състояние да упражняват трудова дейност, т.е. паричното обезщетение в случая компенсира липсата на възнаграждение за положен труд.

Безспорно по делото е установено, видно от извършената проверка, за която е издаден Констативен протокол №КП-5-15-00757344/20.05.2020 г., контролният орган на ТП на НОИ - Пловдив е констатирал, че през визирувания период в Разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Пловдив, лицето К. Х. М. е извършвал трудова дейност, за което са му изплатени всички трудови възнаграждения. Тези констатации не са опровергани в хода на съдебното производство.

Получаването на трудово възнаграждение от К. М. по трудов договор с "МЕДИМЕКС КО" ЕООД изключва правото на парично обезщетение за временна неработоспособност, което с оглед на посоченото по-горе се явява

недобросъвестно получено.

Очевидно е, че при реализиране на трудово правоотношение с друг работодател следва да уведоми и него, че не може да изпълнява задълженията си по сключения трудов договор. Т. поведение от страна на г-н М. не е реализирано. От справка за представени болнични листове в Електронния регистър на болничните листове и решения по обжалването им за същите периоди на К. Х. М., се установява, че няма издадени болнични листове за осигурителя "МЕДИМЕКС КО" ЕООД. В графа "бележки" на издадените болнични листове № Е., № Е. и № Е. не е отразено, че същите се издават в повече от един екземпляр за представяне пред осигурителя "МЕДИМЕКС КО" ЕООД.

В тази връзка и основните доводи, изложени в жалбата до административния съд за наличие на добросъвестност от страна на жалбоподателя при получаване на осигурителното плащане, а оттам и за неприложимост на разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от КСО, не се споделят от настоящия съдебен състав.

Следователно правилен е изводът на директора на ТП на НОИ - Пловдив за допуснатото нарушение по чл. 46, ал. 3 от КСО, поради което съдът счита, че обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени при спазване на материалноправните разпоредби на КСО. Издадени са от компетентни органи предвид разпоредбите на чл. 114, ал. 3 от КСО и чл. 117 от КСО. Също така са в установената писмена форма, предвид чл. 59, ал. 2 от АПК, при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон, както и в съответствие с целта на закона, което обуславя крайния извод за тяхната законосъобразност и респективно неоснователност на предявеното оспорване от страна на К. Х. М..

Съгласно чл. 46, ал. 3 от КСО - парично обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи, а е доказано по делото, че за ревиризация период г-н М. е получил пълното си възнаграждение по втория трудов договор, който е и основание за самостоятелно осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от КСО. Това изискване кореспондира и с разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ), съгласно която на лицата, които работят при повече от един работодател, се издават повече от един екземпляр болничен лист за представяне пред всеки от тях. Действително задължението за издаването им е на органа на медицинската експертиза, но това може да стане само по искане на осигуреното лице, което да заяви, че полага труд при повече от един работодател. Задължение за осигурения е да го представи или да уведоми работодателя си до два работни дни от издаването му съгласно чл. 9, ал. 2 от НМЕ. Безспорно е установено упражняването на трудова дейност по два трудови договора с двама осигурители. По единият е подадена

информация за болнични листове по които е изплатено обезщетение поради общо заболяване, а от другия осигурител са подадени данни за пълни работни месеци, като не са били представени болничните листове пред него. При получено обезщетение и трудово възнаграждение, при установен безспорен факт, че е упражнявана трудова дейност по единия от трудовите договори правилно контролният орган е приел наличието на хипотезата на чл. 46, ал. 3 от КСО предвиждаща забрана за изплащане на парично обезщетение на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.

При наличието на издадени болнични листове за временна нетрудоспособност и изходящи от касатора отчети за извършена трудова дейност в периодите на временна неработоспособност е налице поведение, което е несъвместимо с разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от КСО. За да се гарантира правилното разходване на средствата по ДОО по повод на действително заболяване на лицето и на нейната майка е било нужно да се представят болничните листове и при двата работодателя на лицето, за да се избегне недобросъвестността при получаването на обезщетението за временна нетрудоспособност.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО, недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113. Правилно е прието от контрола по разходите по ДОО при ТП на НОИ - Пловдив, че по отношение на К. М. са изплатени парични обезщетения за общо заболяване, докато е извършвал трудова дейност в „МЕДИМЕКС КО“ ЕООД, за която да подлежи на осигуряване. Поради това законосъобразно ръководителя на контрола по разходите по ДОО при ТП на НОИ - Пловдив е постановил разпореждане за възстановяване на недобросъвестно получени суми.

Ето защо и не се откриват посочените от касатора основания по реда на чл. 209, т. 3 от АПК за отмяна на първоинстанционното решение.

При този изход на спора и с оглед разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника по спора, жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ТП на НОИ - Пловдив юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 (сто) лева за настоящата съдебна инстанция, предвид чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП), във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София - град, 60 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Х. М., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], вх. Б, ет. 8, ап. 46 срещу Решение № 2153-15-38/27.01.2023 г. на Директора на ТП на НОИ - Пловдив, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-15-01248840 от 12.12.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ в ТП на НОИ – Пловдив.

ОСЪЖДА К. Х. М., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], вх. Б, ет. 8, ап. 46 да заплати на Териториално поделение на Национален осигурителен институт - [населено място] сумата от 100, 00 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: